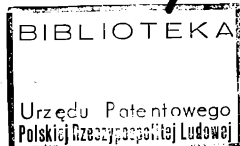

G01m 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37356

Kl. 42k, 24/01

Skarb Państwa

(Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła —
Zarząd Przemysłu Sportowego*)

Warszawa, Polska

Aparat do badania sprężystości nart

Udzielono patentu z mocą od dnia 13 stycznia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest aparat do badania sprężystości nart. Sprężystość jest jedną z najważniejszych cech nart i powinna być odpowiednia do ciężaru i wzrostu użytkownika, przy czym każda narta od pary musi mieć jednakową sprężystość zarówno z przodu jak i z tyłu.

Ustalenie tego w przybliżeniu bez pomocy przyrządu, jak to miało miejsce dotychczas, nie daje gwarancji wyrobu dobrych nart.

Aparat według wynalazku, uwidoczniiony na rysunku, przedstawiony w widoku z przodu, rozwiązuje ten problem i pozwala sposobem mechanicznym określić ściśle właściwą sprężystość nart.

Aparat zbudowany jest z belki dolnej 1, równoległej do niej krótszej belki 2, połączonych ze sobą prostopadłą belką środkową 3 oraz belkami bocznymi 4, 5, na których przymocowane są

na śruby kołki oporowe rozstawione po sześć sztuk na każdej belce bocznej, na belce bocznej 4 kołki a, b, c, d, e, f , a na belce bocznej 5 kołki $a_1, b_1, c_1, d_1, e_1, f_1$.

W belki boczne 4, 5 wpuszczona jest tablica 6 z wykresami łuków do sprawdzania ugięcia nart. Łuki wykreślone są na zasadzie obliczenia zarówno statycznego jak i dynamicznego, przy czym przyjęto współczynnik bezpieczeństwa dwukrotny.

Do lewej belki bocznej 5 przymocowana jest listwa oporowa 7, służąca do podtrzymywania nart w okolicy pięty. Do tejże belki 5 przymocowany jest nawijacz 8 do naciągu linki stalowej 11, która przechodzi przez blok 9 umocowany do belki górnej 2 tak, aby linka stalowa 11 nie stykała się z belką boczną 5. Linka 11 przechodzi od bloku 9 przez drugi blok 10, umocowany również do belki górnej 2 w ten sposób, że linka 11 znajduje się pośrodku belki środkowej 3. Koniec linki 11 umocowany jest do

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Henryk Kowalik.

haka 12 przytwierdzonego na stałe do dynamometru 12, który połączony jest z uchwytem narty 16 linką stalową 15 poprzez hak ruchomy 14.

Sprężystość narty na aparacie bada się w ten sposób, że nartę zakłada się stroną ślizgu do góry pod kołki oporowe o rozstawieniu odpowiednim do danej długości narty, np. pod kołki oporowe $a - a_1$, w ten sposób, że w przednim punkcie styku narta opiera się o kołek oporowy a umieszczony na belce bocznej 4, a w tylnym punkcie styku o kołek oporowy a_1 umieszczony na belce bocznej 5 z tym, że pięta narty podtrzymywana jest przez listwę oporową 7.

Pośrodku punktów styku, chwytając nartę w uchwyt 16 i naciągając ją przy pomocy nawijacza 8 do wierzchołka łuku wykreślonego na tablicy 6, odpowiedniego dla danej długości narty.

Jeżeli badana narta pokrywa się z wykresem łuku na całej jego długości lub jeżeli odchylenia są w granicach tolerancji, sprężystość narty jest odpowiednia.

W dynametrze 12 odczytuje się jednocześnie ciężar użytkowy, który po zdjęciu narty

wybija się numeratorem na jej prawym boku w okolicy więźby.

Zastrzeżenia patentowe

1. Aparat do badania sprężystości nart, znamienny tym, że rama aparatu (1—5) zbudowana jest w ten sposób, że belki boczne (4—5) tworzą z belką dolną (1) kąt 65° oraz są ustawione w odległości pozwalającej na rozmieszczenie na nich kołków oporowych ($a-f$ i a_1-f_1) dla każdej długości nart w ten sposób, że kołki stanowią podparcie dla narty w jej punktach styku.

2. Aparat według zastrz. 1, znamienny tym, że między belkami bocznymi (4—5) na odcinku, na którym są umieszczone kołki oporowe ($a-f$ i a_1-f_1) umocowana jest tablica z liniami wykresów (6) o określonej strzałce ugięcia, według którego sprawdza się ugięcie ślizgu narty w czasie naciągu.

Skarb Państwa

(Ministerstwo Przemysłu

Drobnego i Rzemiosła

Zarząd Przemysłu Sportowego

